

Твої груди, наче свічі

Дмитро Павличко

Твої груди, наче свічі,
Палахтять.
Дві долоні чоловічі
Вже горять.
То горять мої долоні,
І на грудях, і на лоні –
Пальців сто – не п'ять!

Може, я золотою стану
І впаду.
Саме біля твого стану
В грань руду.
Ти – моє святе кострище,
То ж бери мене ще ближче
В племіннь молоду.

Закричи з жалю до мене
Люто й зло,
Щоб моє життя натхненне
Ще жило,
Щоб виймав я – ти ж горіла! –
Біль солодкий з твого тіла,
Як бджоли жало.